

ΕΡΩΤΗΣΗ

**Προς τους κ.κ. Υπουργούς: Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής
Διακυβέρνησης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας**

Θέμα: ΑΜΚΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 153 Ν. 3655/2008 περί «διοικητικής και οργανωτικής μεταρρύθμισης του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις» ορίζεται, ότι από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού «...ουδείς δύναται να απασχοληθεί ως μισθωτός ή ως αυτοαπασχολούμενος, να ασφαλισθεί ή να καταβάλει ασφαλιστικές εισφορές, να εκδώσει ή να ανανεώσει βιβλιάριο ασθενείας, να δικαιωθεί και να εισπράξει συντάξεις και γενικότερα πάσης φύσεως παροχές, επιδόματα και βοηθήματα εάν δεν διαθέτει ΑΜΚΑ, ο οποίος αναγράφεται υποχρεωτικά επί όλων των ως άνω αντιστοιχών παραστατικών».

Ο εν λόγω αριθμός μητρώου κοινωνικής ασφάλισης (ΑΜΚΑ) και οι επαπειλούμενες βαρύτατες συνέπειες σε περίπτωση μη χρήσης του, όπως συγκεκριμένα απαιτεί ο νόμος, προσβάλλουν την προσωπικότητα του ατόμου και επιχειρούν την «νομιμοποίηση» της καταστρατήγησης και κατάργησης των θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων της εργασίας, της κοινωνικής ασφάλισης, της ιατρικής, νοσοκομειακής και φαρμακευτικής περίθαλψης, καθώς και της δικαστικής προστασίας.

Οι προβλεπόμενες ως άνω κυρώσεις είναι αντισυνταγματικές, διότι παραβιάζουν κατάφωρα την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 25 του Συντάγματος αρχή της αναλογικότητας ή ευλόγου ισορροπίας, καθ' όσον είναι εξόφθαλμα δυσανάλογες προς τον φερόμενο ως δήθεν σκοπό του εν λόγω νόμου, τον οποίο αποσκοπούν δήθεν να 'διασφαλίσουν', δηλ. τη διαφάνεια και τη διευκόλυνση των συναλλαγών του ασφαλισμένου με τις κρατικές και δικαστικές αρχές και τις υγειονομικές υπηρεσίες, ενώ δε οι απειλές κυρώσεων ευθέως προσβάλλουν παράνομα το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του απόλυτου σεβασμού της προσωπικότητας του ανθρώπου.

Η σκοπούμενη από το άρθρο 153 στέρηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας είναι εντελώς παράλογη, ενώ δεν συνάδει διόλου με τα ισχύοντα και ευρέως αποδεκτά σύμφωνα με τις συνταγματικές διατάξεις της χώρας. Ο θεσμός της δικαστικής προστασίας, τον οποίο καθιερώνει το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, αντιστοιχεί σε ένα δικαίωμα του πολίτη το οποίο είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο και το οποίο αποτελεί ατομικό δικαίωμα. Με τη διάταξη αυτή αναγνωρίζεται υπέρ εκάστου, εξουσία δημόσιου δικαίου όπως ζητήσει από την πολιτεία ένδικη προστασία από τα δικαιοδοτικά όργανά της. Επομένως, η άσκηση του δικαιώματος αυτού δεν πρέπει να υποβάλλεται στους εν λόγω περιορισμούς του άρθρου 153.

Επειδή:

Το άρθρο 153 του νόμου 3655/2008 φαίνεται να στοχεύει και ήδη επιφέρει, όχι μόνο την αποβολή του ατόμου από την οικονομική και κοινωνική ζωή, αλλά, χωρίς υπερβολή, την βιολογική του εξόντωση και απόλυτη καταστροφή, εφ' όσον δεν χρησιμοποιεί τον «ΑΜΚΑ», αφού συνοδεύεται από την αποστέρηση των πλέον βασικών για την επιβίωση του συνταγματικών δικαιωμάτων εν μέσω βαρύτατων και εντελώς δυσαναλόγων και άνευ προηγουμένου απειλών εν περιπτώσει μη χρήσεως του «ΑΜΚΑ».

Ο ΑΜΚΑ, υπό τις επαπειλούμενες κυρώσεις, με τις οποίες σκοπείται η εξαναγκαστική επιβολή του, συνιστά μοναδική περίπτωση ένταξης στο νομικό σύστημα της χώρας μιας τόσο εκδήλως αντισυνταγματικής και αντιδημοκρατικής διάταξης που προσβάλλει με βάνανσο τρόπο την ανθρώπινη αξία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

Πώς προτίθενται να αποκαταστήσουν τους ήδη θιγέντες και μη συναινέσαντες στην χρήση του ΑΜΚΑ και την ένταξή τους στην συναφή βάση δεδομένων;

Πώς προτίθενται να αντιμετωπίσουν την πρόδηλη αντισυνταγματικότητα του άρθρου 153 Ν. 3655/2008;

Αθήνα, 2 Νοεμβρίου 2012

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
Βουλευτής Ν. Σερρών
Στ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων